

JA SAM IZ KRAJINE, ZEMLJE KESTENA

Danas je posljednji dan ovogodišnjeg Festivala.

Sinoć je Iljo sa svojim ansamblom zabavljao publiku.
Transformacija u nekoliko zanimljivih likova.
Aplauz publike.

Pred početak predstave došla nam je u posjetu Trebinjka, nekadašnja učesnica na festivalima, a danas nagrađivana filmska glumica Marija Pikić, sa još jednom Marijom.

Danas je ugodan dan, koji je počeo prezentacijom radionica, koje je vodila glumica i član stručnog žirija Slađana Zrnić. Oduševljen sam onim što je Slađa napravila za desetak sati rada.

Mislim da je svim neprofesionalnim pozorištima i te kako potreban ovaj vid rada profesionalaca, ali onih pravih, koji to zaista rade srcem.

Hvala, Slađana!

Večeras igraju gosti iz Hrvatske.

Dobro došli!

Poslije predstave slijedi dodjela nagrada.

Nagrade nisu bitne, ali se čovjek lijepo osjeća kad ih dobije. Čestitke svim učesnicima, jer svi su pobjednici samim time što su učestvovali na Festivalu.

Večeras nam stiže i naš sugrađanin, režiser Jasmin Duraković sa ekipom filma „Ja sam iz Krajine, zemlje kestena“.

Film ćemo gledati sutra u 20 sati.

Dragi Bugojanci i ostali, dođite sutra da podržimo našeg Jasmina.

P.S.

Onaj Tuzlak ponovo dijeli komplimente. Nisam prislušivao, ali su bili blizu mene pa sam čuo... nehotice.

P.S.2

 # JMBG ZA DJECU BiH!

Razgovori sa okruglog stola TRAŽI SE NOVI SUPRUG

Marko Misirača je zaključio kako je poslije prethodnih predstava koje su imale angažovani karakter, večerašnja predstava došla kao odgovor na „Večeru budala“. Zamolio je Ilju Benkovića da nam nešto više kaže o organizacionom dijelu njihovog pozorišta.

Iljo Benković je rekao kako im je ovo treće gostovanje na Festivalu, a prvo pod nazivom Gradsko amatersko kazalište Orašje koje su osnovali ove godine, te se zahvalio Bugojancima koji su im pomogli oko statuta pri formiranju pozorišta. Za ovaj tekst se odlučio jer je primjetio da se on rijetko igra u pozorištima, a vrlo je igriv. Naravno, on ga je adaptirao po svom ukusu, vodeći računa i o okolnostima sa EU unoseći i nešto sa političke scene.

Mira Galić, koja je igrala ulogu majke, rekla je kako je bilo izvrsno igrati između dvojice prijatelja, koji su se profesionalno odnosili prema ovom poslu.

Željko Mandić smatra da je Mira morala uživati jer su joj sve pružili, trudeći se da joj baš bude lijepo. Kako im je ovo tek treće igranje, smatra da će se ova predstava još bolje uigrati, jer nose odgovornost kao grad organizator tri festivala.

Luka Kecman je pohvalio odličnu postavu glumaca, ali i primijetio veliku opasnost kada reditelj igra u predstavi, te smatra da bi neko oko sa strane dobro došlo u kvalitetnijoj izvedbi ove predstave, jer imaju problema sa tempom i ritmom. Zbog toga moraju voditi računa da šavovi budu zgusnutiji i da neka rediteljska rješenja ne usporavaju radnju. Pohvalio je transformaciju likova u Iljinom igranju, koja su izuzetno i

vrlo pažljivo urađena. Međutim, smatra da je predstava trebala da se skрати za petnaestak minuta, te bi ovim sabijanjem ona gledaoce ostavila bez daha. Takođe im je ukazao na jedno pravilo na sceni. Jedan mizanscen se nikad ne smije ponavljati.

Sladana Zrnić je pohvalila neka glumačka rješenja, kao i glumačko strpljenje na sceni, detaljno i dobro korištenje vremena, međutim, to ponekad može biti i mana. Zbog toga moraju tačno odrediti vrijeme u kojem lik obavlja svoj zadatak.

Imran Ferizović je rekao kako mu je predstava bila smiješna, ali malo duga.

Senad Alibegović je uočio kako se koristi jedan izvjesni obrazac u ocjeni predstava, pa kada ona škripi, onda se pronade nešto da se ista i pohvali, a kada je dobra, teško se to prizna. Za večerašnju izvedbu smatra da je dobra, precizna, razigrana i gledljiva.

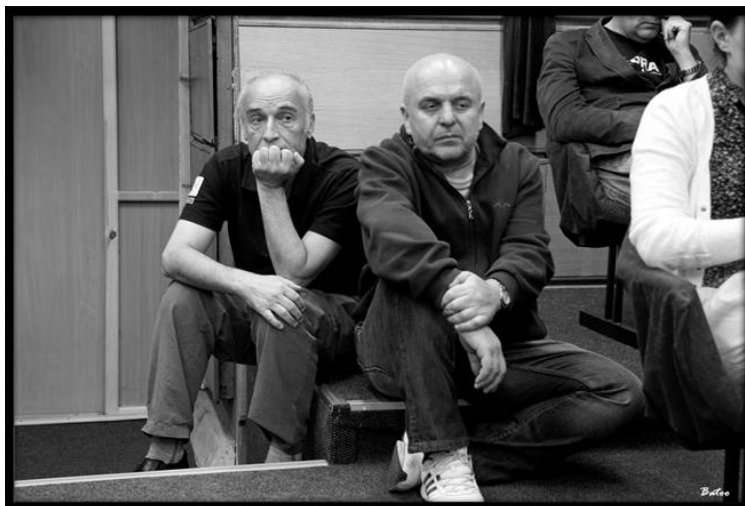
Dinka Šečić, čestitala je ovom ansamblu, kao i ostalim učesnicima i organizatorima Festivala, te napravila kratki presjek programa ovogodišnje Fedre, govoreći i o okruglim stolovima, rafiniranoj kritici koja služi svima kao podsticaj, radionicama scenskog pokreta. Svime je zadovoljna, pa i ako nam neke predstave nisu donijele katarzu, jesu smijeh i opuštanje, a donekle i rješenja nekih naših gorućih problema svakidašnjice.

Saša Živanov je pohvalio ovu predstavu sa divnom scenografijom koja ga je zabavila i opustila. Po njegovom mišljenju, glumci su svojim šarmom dobili kredit, tako da mu dužina ove predstave ne smeta.

Amra Prutina je, takođe, pohvalila izvedbu glumaca u ovoj predstavi, te predložila da bi mogli koristiti manje scenografije koja nije funkcionalna čime bi sebi olakšali igru.

Jasmina Čelebić se složila sa Amrom da je bilo viška scenografskih rješenja. Čestitala im je na dosljednosti igre, gesti koju svaki lik njeguje, uz zamjerku da daju puno vremena sebi na sceni, te bi trebali umanjiti dug protok istog u nekim dijelovima.

Luka Kecman je govorio o upotrebi scenografije, koja može biti kulisa, dekor, ilustracija, funkcija... Fokus večerašnje predstave nije bio na scenografiji, nego na njihovoj igri, jer da su igrali i na praznoj sceni, mi bismo im vjerovali, pa se u tom slučaju slaže sa Amrom.

ZAKLJUČCI SA OKRUGLOG STOLA NA TEMU FORMIRANJA SAVEZA AMATERSKIH POZORIŠTA/KAZALIŠTA/TEATARARA BiH

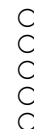
U Maloj sali KSC-a na inicijativu Organizacionog odbora Festivala 05.07.2013. godine sa početkom od 18 sati, održan je razgovor - okrugli sto na temu formiranja zajednice-saveza ili nekog udruženja amaterskih teatarara BiH.

Svi prisutni su upoznati sa procedurama registracije jednog takvog saveza, kao i mogućnostima integracije u evropske i svjetske asocijacije sličnog profila.

Svi prisutni su istakli svoje razloge za nužnost formiranja ovakvog saveza i na kraju samog razgovora složili su se oko zaključaka:

- Osnovni cilj saveza treba biti osnaživanje i održavanje postojeće amaterske teatarske scene.
- Funkcionalan savez je više nego neophodan bh. teatarskoj sceni.
- U cilju formiranja Saveza Amel Ugarak je preuzeo obavezu kontakta svih amaterskih pozorišnih skupina u BiH sa inicijativnim pismom koji će sadržavati ideju i cilj saveza, te planom aktivnosti za osnivanje saveza.
- Nakon povratnih informacija, koje će biti dostupne svima, zajednički ćemo odrediti dalje korake.

Nadamo se da je ovo početak novog i boljeg funkcionisanja amaterskih teatarara u BiH.

A PUBLIKA KAŽE...

Melisa Karaosmanović: Odlična priča, fantastični glumci. Dugo traje, to smatram nedostatkom, zatim smatram da nije morala ponavljati svaki put kako je gledala u tarot, identični telefonski razgovori sa Ljubicom, i zamjerka za ponavljanje scene kad njen susjed ulazi u kafanu. I ona je identična prethodnoj.

Selma Slipac: Sviđa mi se, volim komediju, mada više volim kad je tema nekako društveno aktuelnija. Mislim na probleme cijelog društva, nepismenost, siromaštvo, i sl. To se nekako i i provlači kroz ovu glavnu priču, što je, ustvari, i komično u ovoj predstavi.

Biljana Rudić: Komedija je moj omiljeni žanr, iskreno sam uživala. Glumci su sjajni, sve pohvale i čestitke. Mislim da je predstava mogla i trebala kraće trajati, ipak nije ugodno sjediti tako dugo, ali eto, moraju se presvući pa im je oprošteno. Nadam se da će se u budućnosti popraviti taj dio.

Omer Gafić: Predstava je super. Najviše mi se svidio drugi dio, kad dolaze prosci. Njihova prerusavanja su odlična. Vidi se da su se glumci sto posto dali za predstavu. Nerado moram priznati da mi je ovo prva predstava koju sam pogledao na Festivalu. U svakom slučaju, zaista mi se svidjela.

Mia Maros: Svidjela mi se jako. Posebno mi se svidjela što jedan glumac glumi više uloga, njih troje, a sedam, ako se ne varam, uloga. To nam ustvari, pokazuje raznovrsnost glumačkog talenta. Odlično!

Maida Jusić: Divna predstava. Volim pozorište, volim ovakav stil glume. Potpuno predano. Nema ništa posebno što bih izdvojila. Bilo je lijepo gledati, odmorila sam se.

Mateja Milić: Kao glumica bih pohvalila aktere predstave. Priča nije loša, ima zanimljivih dijelova. Zamjeram što je ovako dugo trajala, na trenutke mi je bilo dosadno.

KNJIGA UTISAKA...**Traži se novi suprug**

- Odlično odglumljeno, ali dugo!

- Previše duge scene, priča se mogla ispričati brže i jednostavnije. Sa manje «šupljeg» pričanja.

N.P.

- Odlična ideja i realizacija, ali..? Bosanac nije vjerodostojno prikazan. Dugoo ..

A.P.

- Predstava je preduga. Previše loše radnje. Dosta nepotrebnih stvari. Loše mijenjanje scena.

N.P.

- Predstava je smiješna ali je preduga.

Imran

- Moram priznati da su prva dva proscia bila puno zanimljivija ! xXx

Peggy Sue

- Monotono, predugo, površna komika.

- Zanimljivo :)!

PREDSTAVLJAMO . . .

MIRA GALIĆ je rođena 29.02. neke godine. Radi kao odgajateljica predškolske djece u dječijem vrtiću Pčelica u Vinkovcima. Ljubav prema pozorištu se javila još u ranom djetinjstvu kada je pogledala prvu predstavu u životu. Od drugog razreda srednje škole se bavi glumom, sa prekidima zbog porodičnih obaveza, ali čim su joj dvije kćerke porasle toliko da ih može dovoditi na probe, nastavila je, i dan-danas je tako.

«Jako volim kazalište i svaka predstava mi je draga na svoj način. Igrala sam dječije predstave od Crvenkapice, Ivice i Marice, Grozdana na zrnju papra, razne monologe...ukupno 20-25 predstava. Svaka je na svoj način i lijepa i zahtijevna. Pored poslovnih obaveza, obitelji, zadovoljna sam da mogu ipak stizati na probe, jer je to moja velika ljubav.»

U predstavi TRAŽI SE NOVI SUPRUG Mira igra ulogu udovice. Premijera je bila 11.6.2013., a predpremijera nekoliko dana prije u Tolisi.

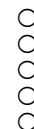
«Predstavu smo postavili u relativno kratkom periodu, za svega 16 proba. Do sada smo imali tri izvođenja. Pristupili smo veoma profesionalno, dolazili na probe sa već naučenim tekstom i onda to razigravali, sliku po sliku. Ja, inače, mnogo radim na sebi, želim svaki put nešto naučiti i smatram da svako naredno igranje može biti mnogo bolje. Ova uloga udovice još nije dovršena.»

PREDSTAVLJAMO . . .

ŽELJKO MANDIĆ je penzioner koji je u svijetu pozorišta dugi niz godina. Izdvaja kao svoju najdražu ulogu u predstavi **HAMLET U SELU MRDUŠA DONJA**, u kojoj je igrao učitelja i nagrađen 2006. godine na Festivalu Fedra. Svaka predstava mu je draga, a posebno one koje igra za djecu.

«Ova predstava mi je bila izazov, jer je zahtijevala odgovornost kao prva predstava u kazalištu pod ovim nazivom, iako mi djelujemo dugi niz godina. Predstava je još uvijek u procesu razigravanja i imamo u planu dodati nove elemente, ubaciti nešto svoje da bi postala što kvalitetnija. Drago mi je što su nam ljudi od struke dali neke savjete, koji će nam dobro poslužiti. Velika mi je čast bilo igrati sa mojim kolegama Mirom i Iljom, koji su dobri ljudi, super ekipa i odgovorno pristupaju ovom poslu.»

RAZGOVOR SA REDITELJEM... ILJO BENKOVIĆ**Recite mi nešto o vašem kazalištu?**

Ne mogu puno reći o kazalištu, nemamo bogat repertoar, osim ove predstave. Postojimo kao kazalište tek dva mjeseca, i evo, uspjeli smo u tom periodu postaviti jednu predstavu što je za mene veliki uspjeh. Nadam se da je zadovoljila ukus publike, pa i sa

svojim tehničkim nedostacima. Naravno, to su stvari koje se mogu tijekom igara otkloniti, i dovesti do perfekcije. Mislim da ćemo još puno godina gostovati kao Gradsko amatersko kazalište u Bugojnu, i da ćemo igrati dobre predstave.

Šta mislite o prijemu bugojanske publike?

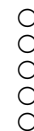
Pa, mislim, bugojanska publika je dobra publika, educirana publika. Ako postoji festival sa tradicijom od četrdeset i više godina, onda sigurno postoji publika koja ih pomno prati, koja zna šta je predstava i dobra gluma. Smatram da je bugojanska publika školovana publika.

Vaše impresije sa okruglog stola?

To je OK. Mislim da je to jako dobra praksa, na okruglim stolovima struka kaže svoje dobronamjerne savjete kad su u pitanju propusti koji se tiču predstave. Publika i ljudi koji su zaljubljeni u kazalište mogu reći svoje impresije, mogu isto tako dati neke svoje primjedbe, i pohvale naravno glumcima koji se bave kazalištem, i to je dobro. Mislim na taj izravni kontakt između onih koji stvaraju, između onih koji gledaju i između onih koji ocjenjuju, prosuđuju, i to je najbolja stvar u cijeloj priči. Mi bi se možda vratili u Orašje sa saznanjem da smo neke stvari odradili dobro, a ustvari nismo. Naravno da je lijepo i pozitivno čuti te primjedbe. U svakom slučaju, sve ovo što je rečeno - stoji.

Pretpostavljam da ćete uvažiti dobijene primjedbe?

Da, hoćemo. Na okruglom stolu nisam htio polemizirati, ali smo svjesni da smo imali tih nekih propusta, tehničkih gafova u predstavi. U jednoj sceni, Željko je ušao obučen kao posve drugi lik, morali smo ga brzo spremati, raspremati, naš tehničar je puno brže radio te svjetlosne izmjene koje su i kraće trajale u izmjeni scena. Vjerovatno je problem bio što je nova tehnika i novi ambijent. Ima li smo nekih šest-sedam minuta koje smo izgubili u tim problemima. Međutim, to uopće nije nikakvo ograđivanje, znamo gdje smo napravili propust. Dakle, ponavljam, sve primjedbe rečene od strane struke apsolutno stoje, i ako smo iole normalni i savjesni, maksimalno ćemo se truditi da te nedostatke otklonimo.

INTERVJU S POVODOM... MARIJA PIKIĆ

Gošća sedme festivalske večeri bila je Marija Pikić, jedna od najboljih bh glumica danas koja je prošle godine, za ulogu Rahime u filmu DJECA Aide Begić, na Sarajevo film festivalu nagrađena Srcem Sarajeva. Marija je ponikla iz amaterizma, prve glumačke korake je napravila u KS Male stvari u Trebinju, a za naš bilten je podijelila svoje emocije i svoj doživljaj festivala FEDRA.

Festival FEDRU doživljam lično. Na FEDRI sam se na neki način pokazala i uz FEDRU su vezani neki moji počeci koji su mu doveli do onoga šta sam i gdje sam danas i bili temelj onoga prema čemu želim da idem. FEDRA je „mjesto“ na koje obožavam da se vratim. Ovo je divan Festival, sa jako puno ljudskosti i ljubavi prema ovoj vrsti umjetnosti. Ljubavi koja se međusobno širi, koja se osjeti i koja je uvijek prisutna na ovom mjestu i u ovo vrijeme, ta ljubav ovaj Festival drži na nogama i gura ga prema naprijed umrežavajući ljude. Tako ja doživljam FEDRU i uvijek volim da joj se vratim.

Hvala na lijepim riječima, a nadam se da znaš da si u Bugojno uvijek dobrodošla, a i mi se ponosimo tobom i onim šta danas predstavljaš u svijetu bh glumišta. I uvijek te rado vidimo na našem platou i u našem gradu.

Nisam imala prilike svake godine da dođem na FEDRU, ali svake godine znam kada je FEDRA, preživljam je... upućena sam i u program Festivala, pratim biltene Festivala, čujem se sa rajom na FEDRI... Ove godine su mi se neke stvari poklopile i posrećilo mi se da dođem na FEDRU, doduše na sami kraj Festivala, ali mi opet znači. Znači mi puno što sretnem ljude koji su tu godinama, koji ovaj Festival održavaju, koji se FEDRI raduju, kao i ja. Sretnem i svoje Trebinjce koji svake godine nastoje da budu dio ovog Festivala, što je na neki način postala i tradicija i to mi je veoma bitno.

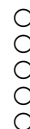

Možeš li nam malo uporediti svijet amaterizma i svijet filmske profesionalne glume?

Pa i jedno i drugo zna da bude surovo. Samo što u svijetu amaterizma to ne očekuješ, a u svijetu profesionalne glume ulaziš sa tom predrasudom i onda te iznenađuju lijepe stvari koje ti se dese i koje živiš. Mada taj „profesionalizam“ uzimam sa rezervom, jer mi se često dešava da među njima srećem ljude koji neće i ne znaju da rade, a isto tako u „amaterizmu“ srećneš ljude tako predane pozorištu, koji rade izvrsno i „profesionalno“.

Šta radiš ovih dana i da li uskoro možemo očekivati nove filmove u kojima ćemo te gledati.

Od početka godine sam ponovo na Akademiji u Banjoj Luci, sa svojom novom klasom, koji su me super primili i trenutno naporno radimo na ispitnim predstavama. Snimam i novu seriju „Križa“. Završila sam i zanimljivo snimanje filma „Mit o Sizifu“ sa Rambom Amadeusom i Lucijom Šerbedžijom... i tako... radi se...

VEÈERAS :

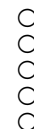

SINJSKO PUČKO KAZALIŠTE - SINJ

MATE MATIŠIĆ
PRIČA IZ TRGOVAČKOG CENTRA /
BOŽIĆNA BAJKA

Režija, scenografija i igraju:
MARIJA CVRLJA RADOVIĆ
ŽELJKO VICULIN

Oblikovanje svjetla i zvuka: Nikša Katić
Sufleri: Marija Mandac i Tatjana Katić

SINJSKO PUČKO KAZALIŠTE

Potaknuti velikim interesom za kazališne predstave dramske skupine iz Sinja i jako dobrim odjekom među građanstvom, tadašnji gradski čelnici odlučuju osnovati Amatersko kazalište Sinj, što se i dogodilo 15. rujna 1956. godine. U gradskom kinu «Sloboda» izvedena je prva predstava: „Čiča Tomina koliba“. Uz nekoliko stanki 90-tih godina nastavlja s radom i

kontinuirano djeluje sve do danas. 1994. godine mijenja ime u Sinjsko pučko kazalište.

O REDITELJIMA

MARIJA CVRLJA RADOVIĆ je rođena 1955. godine u Sinju. Od srednje škole aktivan je član Sinjskog pučkog kazališta u kojem je ostvarila niz zapaženih uloga: Fema iz Pokondirene tikve, Natalija Stjepanovna iz Prosidbe, Uršula Šotokuca iz Ribarskih svađa, Gosp.Vimer iz Mature, Šjor Ana, Jela i Šjor Fila iz predstave "Dujo Manzan i Mate Manistra" i mnoge druge. Na državnoj smotri 2012. godine u Starom Gradu za ulogu Šjor Ane u predstavi "Dujo Manzan i Mate Manistra" osvaja nagradu za najbolju glavnu žensku ulogu, što ponavlja i ove 2013. godine za ulogu puc frau Mare u predstavi "Božićna bajka" ili "Priča iz trgovačkog centra" (izmjena imena u dogovoru sa autorom gosp. Matom Matišićem), što još nikome nije pošlo za rukom (da bude dva puta za redom najbolja glumica) od kada se održava državna smotra. U zadnje vrijeme je vrlo aktivna u radu sa najmlađim uzrastima, predstave "Šuma Striborova" i "Nema poraza za Djeda Mraza". Pored glume i režije vrlo je aktivna i kao scenograf.

ŽELJKO VICULIN rođen 1954. godine u Sinju. U rad kazališta je uključen već 1956. godine kao mali Hari u prvoj predstavi SPK "Čiča Tomina koliba" i do danas je aktivan. Prošao je sve faze rada u kazalištu, majstor svjetla, domar, glumac, scenograf, a u zadnje vrijeme i režiser. Najzapaženije uloge su predstavama "Zvono", "Matura", "ZZZ", "Medvjed", "Državni lopov", "Božićna bajka" i druge. Do sada režirao predstave: "Državni lopov", (pohvala autora pok. Fadila Hadžića), "Veliki zavodnik" M. Gavran, "Dujo Manzan i Mate Manistra", "Rođendan", "Božićna bajka", "Jaje lotalica". Za dugogodišnji amaterski kazališni rad dobio zlatnu plaketu Hrvatskog sabora kulture. Predsjednik je Sinjskog pučkog kazališta i Zajednice amaterskih kazališta Splitsko-dalmatinske županije.

POSLOVICA DANA**NE LAJE CUKO RADI SELA, NEGO RADI SEBE****RAZOTKRIVANJE POSLOVICE**

Muškarci u selu su radili najteže poslove. Morali su nabavljati hranu, drva za zimu, graditi kolibe. Orali su njive, sijali žito, krompir, luk, šargarepe, kelj i kelerabu. Žene su se brinule za kuću i djecu. Čistile su oskudni namještaj, iznosile svakog mjeseca otkanu prostirku i dugo je, dugo klofale. Nije bilo puno prašine u njima, ali to im je bila obaveza. Djeca su gola trčkarala po selu i tako spoznavala veoma rano razliku između dječaka i djevojčica. Oni radoznaliji bi čak bezobrazno zavirivali u određene dijelove tijela osoba suprotnog spola, a ovi bi se pravili da to ne primjećuju ili zaista nisu ni primjećivali, jer su bili mali. Živjeli su veselo, uvečer bi se skupili na sred sela, naložili veliku vatru, pjevali, plesali, a djevojke bi padale u trans i plesale do iznemoglosti. Mladići nisu zloupotrebljavali njihovu iznemoglost. Svaka koliba je imala psa čuvara. Psi su slobodno hodali oko koliba i lajali urijetko. Nisu imali potrebe za lajanjem, jer su poznavali svakoga ko prođe pored njihove kolibe. Ako bi se oglasio kakav kraći lavež, svi su znali da je u pitanju neka ptica koja je preplašila pospanog čuvara kolibe. Rijetko su se i češali, jer su ih domaćini svaki dan češljali češljevim napravljenim od kostiju divljeg vepra.

Jedne noći u selo je upao gladni čopor vukova. Tiho, vučiji, ušuljali su se u selo. Kao po dogovoru, zaskočili su pse i čvrsto im stezali vratove osjećajući ukus krvi u ustima. Psi su bezglasno trzali nogama, a potom se umirili. Jedan seljanin se trznuo iz sna, pogledao kroz prozor i probudio selo. Svi su bili ubijeni, osim jednog psa. Našli su ga u šumarku kako drhti od straha. Vijećali su i odlučili da ga iskoriste kao mamac. Svezali su ga za jedno drvo i čekali.

Treće noći začuo se lavež.

Svi su poskakali i ubili jedanaest vukova. Pas je i dalje lajao. Gledali su ga, tepali mu, davali mu hranu, ali je on lajao i lajao.

Tada jedan mještandin istupi i reče: „Ne laje cuko radi sela, nego radi sebe“.

Svi su se složili, jer su vidjeli da je uplašen.

Seoska vračara mu je razlila stravu, davala mu da pije tu vodu i on se smirio.

Ova poslovice se danas koristi kod mnogih naroda kad se neki cuko prepadne, pa od straha ne može prestati lajati.

Koristi se i u gradovima, čak i u državama, sa izmjenom „Ne laje cuko radi grada i radi države, nego radi sebe.“

OBAZIRANJA . . . .

- FEDRO:** Nosi mi se s očiju.
- FEDRINICA:** Šta je, bolan?
- FEDRO:** Ne mogu te gledat, ni tebe ni nijednu ženu na ovoj kugli.
- FEDRINICA:** Stani, šta si se narogušio, šta sam ti radila?
- FEDRO:** (ljutitim glasom) Jesi li gledala predstavu sinoć?
- FEDRINICA:** Jesam, pa?
- FEDRO:** Onoj umro čojek, ona raspisala konkurs, ko da je neko preduzeće, čuj, konkurs za čojeka.
- FEDRINICA:** Nije odmah raspisala, deset godina je prošlo.
- FEDRO:** Nemoj mi je pravdat, nemoj da se razvodimo, što njen čojek nije raspiso konkurs, ha?
- FEDRINICA:** Kako će on raspisat kad je umro, dragi Fedro?
- FEDRO:** Jest... Šta ti tu meni... Još se ne može odlučit, rospija.
- FEDRINICA:** Pališ se ko lampa, šta te briga za tuđim životom.
- FEDRO:** Kud je onaj Bosanac ne izmarisa...
- FEDRINICA:** Ti bi sve silom, razgovor je potreban za dobar odnos među ljudima.
- FEDRO:** Haj' šuti, razgovor, razgovor.
- FEDRINICA:** Eto vidiš, ne može se s tobom pričat.
- FEDRO:** Sad bi otišo istuć onog komšiju Hašima, ono da ga isprebijam živog.
- FEDRINICA:** Što njega?
- FEDRO:** Kako što njega? Jesi vidjela onog sinoć, sve komšija, a leto za onom forkuljom dok joj je još čojek bio živ.
- FEDRINICA:** I ti bi mariso Hašima zbog onog komšije iz predstave?
- FEDRO:** Bi. Baš bi me zapamtio.
- FEDRINICA:** Kad sve ravnaš prema predstavi, što onda ne umreš?
- FEDRO:** Ti ćeš mene smatrat mrtvim, ti?! Da sad radi opština, odmah zahtjev za razvod.
- FEDRINICA:** Ne smatram te mrtvim, to je logičan zaključak koji se nameće meni, jer ja sam jedna eman..., emanip..., eemaanciiipovana, jah, emancipovana žena.
- FEDRO:** Znaš kad ćeš ti biti to što kažeš?
- FEDRINICA:** Kad?
- FEDRO:** Kad ja umrem, eto tad... Ti ćeš meni...
- FEDRINICA:** De, bolan, pij tu kahvu. (sebi u njedra) Samo ti umri, ostalo je moja briga...

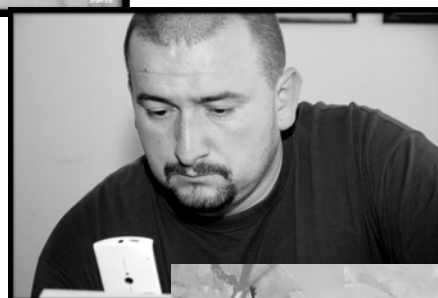

POZDRAV OD REDAKCIJE BILTENA...

ON - UREDNIK

AMEL

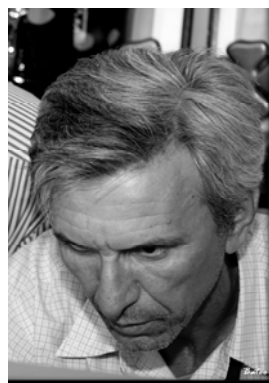
BATO

JASMINA

AIDA

SUKI

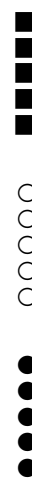
REA

ERMINA

ONA - SENADA

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Marko Misirača

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI: Prof.dr. Sulejman Bosto
Jasmina Čelebić
Slađana Zrnić**PR FESTIVALA:**

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE: Saša Živanov
Selma Rustempašić
Jasmina Jusufbašić
Jusuf Hozić Caci
Nataša Vukadin
Senad Milanović**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Amel Ugarak, tehn. urednik
Senada Milanović
Aida Šošić
Ermina Musić
Jasmina Mlačo
Suad Velagić
Edin Čatić Bato, fotograf
Rea Vučić**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Emir Zec
Željko Milošević
Ugarak Sanel
Suad Velagić
Dubravka Nikolić
Almir Alić
Vahid Duraković**SARADNICI:**Samir Nuhić
Almir Mujagić
Jasmin Ždralović
Jusuf Hozić Caci
Medina Spahić
Ines Jusufbašić
Alma Ždralović
Alma Gledilo**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan ○
Samir Nuhić ○
Amel Ugarak ○
Vahid Duraković ○**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković**DIZAJN PLAKATA:**

Antonio Džolan

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Čatić Bato